

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

عبدالله امینی - کابل
۳۱ می ۲۰۱۶

"کله سیاف بوی قورمه میته"

درین روز ها "ارشد الخبئات رسول سیاف" بیش از حد جلوه گری سیاسی نموده و پای خود را از گلیم خود دراز تر کرده است. شاید اجلس رسده باشد، مگر این که کافی اطمینان داشته باشد که کسی او را اذیت نخواهد کرد. "سیاف" در یک خطابه گفت که "پدر کسی نمی تواند مجاهدین را به حاشیه براند و کنار بزند". باداران "سیاف" که خود خالق و پدر مجاهدین و این نظام اند، چقدر خواهند توانست که این نوع گفتار "سیاف" را تحمل نمایند؟

بیانیه "بالا شدن به کوه" "تسیم فهیم" جان وی را گرفت و او را به سوی جهنم تشریف فرما ساخت. "ربانی" هم به عین سرنوشت مواجه شد. هنوز معلوم نیست که چه وقت نوبت "سیاف" می رسد، البته اگر حرف هایش از روی مصلحت نباشد. در یکی از صحبت هایش در روز به اصطلاح "گرامیداشت ۸ جوزای نهضت اسلامی" اظهار داشت که "هیچ کس قادر نیست که مجاهدین را از صحنه دور کند... زور پدر کسی به مجاهدین نمی رسد". "سیاف" خوب می داند که "مجاهدین" خواه تند رو اند و یا میانه رو از پول امریکا و زیر نظر آی اس آی در پاکستان تربیه شده اند. این معنی می دهد که پاکستان اولین پدر مجاهدین است که "سیاف" را هم در بر می گیرد.

مجاهدین تا کنون چندین بار پدر عوض کرده و هیچ روزی هم بی پدری خلاص نشده اند. از اکتوبر ۲۰۰۱ تا حال، امریکا پدر مجاهدین شده است. در یک و یا دو سال اخیر سه پدر دیگر مانند روسیه، ایران و هند هم بر پدر امریکائی

علاوه گردیده است. مجاهدین به یک پدر اکتفاء نمی کنند. روی همین دلیل است که اولاد زیادی از پدران مختلف باقی مانده است. لاکن هیچ یک از رهبران جهادی پدر اصلی خود را نمی شناسند. اگر "سیاف" از دل، پدر امریکائی را هدف قرار داده باشد، دیر یا زود گلمش جمع است. اگر واقعاً "سیاف" پدران روسی، هندی و ایرانی را بر پدر اصلی امریکائی خود ترجیح بدهد و امریکا هم احساس کند که فرزند ناخلفش نمک حرامی می کند، "سیاف جان" کم و بیش به سرنوشت "ملا منصور" خواهد رسید.

اگر یک خبیث هم کم شود، مردم ما از فقدانش خوشحال خواهند شد و خیرات ها خواهند داد.